

פרשת תרומה

הדלקת נרות: 5:12

מוצאי שבת: 6:11

רבינו תם (שוות): 6:47

רבינו תם (מעלות): 6:47

הפטרת השבוע:

"וה' נתן חכמה"

(מלכים א', ה')

הזמנים לאופק בני ברק

פנינים בפרשה:

"ויקחו לי תרומה" (כה', ב') – תרומה בגימטרייה רפא שלם, ובצירוף שם הוי"ה לשתי המילים יוצא רפואה שלימה, שהתורם צדקה לשם שמים יזכה לרפואה, וכן תרומה ר"ת תרופה ראויה ומרפא מכל המחלות. (שמחת אבא)

"מאת כל איש אשר ידבנו לבו" (שם) – אמרו חז"ל שתרומת המשכן באה לכפר על הטא העגל, ורמז לזה בתיבת תרומה שהיא בגימטרייה 651, שזה יוצא כמניין זה לכפר להם עון העגל, ור"ת מאת כל איש אשר ידבנו, בגימטרייה ע"ב כמניין חסד, שחסד עשה ה' שמחל לנו על הטא העגל. (מאור התורה)

ויקחו לי תרומה מאת כל, ר"ת מלכות שבצדקה שעושה האדם מקדש את מלכות ה'. (אוצרות יעקב)

עלון

אֵר לְשֶׁבֶת

מאמר בפרשה:

"ופניהם איש אל אחיו" (ב', ה').

בגמ' במסכת בבא בתרא (דף צ"א ע"א) הקשו חז"ל שכאן נאמר ופניהם איש אל אחיו, ובדברי הימים (ב' ג', יג') נאמר "ופניהם לבית"? ותירצו שאם ישראל עושים רצונו של ה' אז פניהם איש אל אחיו שזה סימן לחיבור בין עם ישראל לקב"ה, ואם לא היו עושים רצונו של ה' אזי נאמר "ופניהם לבית".

ומנגד מובא בחז"ל שבשעה שהחריב מיטום את בית המקדש ראו את הכרובים שפניהם איש אל אחיו. ויש לשאול הרי ה' החריב את בית המקדש כי ישראל לא עשו את רצונו, אז בשעת החורבן היה צריך שהכרובים יהיו פניהם אל הבית, דהבית נחרב מאחר ובני ישראל לא עשו את רצון ה'?

ויש להסביר, ע"פ הפסוק בתהילים (פרק צ"א, פס' טו') "עימו אנכי בצרה", שאמת שעם ישראל לא עשו את רצונו של ה' ולכן נחרב הבית, אבל בשעת הצרה – בשעה שה' הביא את החורבן אז ה' אתנו אף אם לא עושים את רצונו, ללמדנו שהרגעים הכי גבוהים של האדם אלו זמני הקושי שלו.

הגמ' בבבא מציעא (דף ק"ד ע"ב) מביאה מעשה שקרה עם רבה בר אבוח, שפגש את אליהו הנביא ושאלו אליהו; "מדוע אינך לומד את כל הששה סדרי משנה?" ענה לו רבה "אינ לי פרנסה ברווח, ועול הפרנסה מכביד עלי כך שקשה לי ללמוד". מיד לקח אליהו הנביא את רבה לגן עדן ואמר לו; "הנה, זה החלק שלך בעולם הבא, אבל אל תקח את הפירות, רק את העלים שנשרו על הרצפה, ותמכור אותם ותחיה ברווח". גחן רבה ואסף בכגדו כמה עלים ובא לצאת מגן עדן, ואז שמע בת קול שאומרת "מי הוא זה שבא לקחת את עולמו בחייו כמו רבה בר אבוח". כששמע כך רבה החזיר את העלים למקומם, וחזר לארץ בלי כלום. אך בגדו ספג את הריח של גן עדן, ולא רצה רבה להנות כלל ממה שלקח, מכר את בגדו בשנים עשר אלף דינרי זהב, וגם את זה חילק רבה לחתניו.

ויש לשאול: מדוע אליהו הנביא לא יכול היה לתת לרבה כסף מזומן במקום להעלותו לגן עדן? אלא אליהו הנביא בא ללמד אותנו, שאע"פ שקשה ה' אתך ללמוד צריך בכל מצב. כי "עימו אנכי בצרה"...

מדרשי חז"ל

פשט במדרשים

"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" (כה, ח') - כתב באבות דרבי נתן (פ' יא') וז"ל: "תניא רבי טרפון אומר גדולה מלאכה שאף הקב"ה לא השרה שכירתו על ישראל עד שעשו מלאכה, שנאמר ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" ע"כ.

ויש לשאול: בפסוק כתוב שה' ישכון בבני ישראל אם יהיה מקדש, שאז יש מקום להשראת השכינה, אבל לא מוזכר שמצד המלאכה והבנייה של המקדש ה' ישרה את שכנתו?

ויש לומר: ע"פ דברי התורה תמימה (שם הערה ט') שאם ה' היה משרה שכירתו בגלל שיש בית מקדש היה צריך לכתוב ושכנתי בתוכו, וזוה שכתוב בתוכם הכוונה שה' ישרה בתוך כל אחד מישראל כביכול בגלל שסייע בבניה של בית המקדש. וא"כ גדולה מלאכה שמכוחה ה' משרה שכירתו עלינו.

ובמגיד מישרים: למורנו מרן רבי יוסף קארו זיע"א, כתב על הפרשה שאדם שעושה דבר לכבוד ה', יבטא כן בשפתיו שעל ידי זה תשרה הברכה במעשי ידיו, מכיון שעושה כן לכבוד ה' יתברך. ובפרט בהכנות לכבוד שבת יאמר כן.

שניות הדעת:

התאוה להיות צדיק, תאוה היא ככל התאוות.

אבל כדי למלאותה צריכים לשבור תחילה את התאוות כולן. (רבי חיים מצאנז)

מעשה צדיקים

הרב הגאון רבי ישראל

אביחצירא זצ"ל

באמצע החום הלוהט, נראה רכב נוסע במדבר. ממקום מוצאו לעבר העיר ארפוד. הנהג הביט במד הקילומטרים, וראה שיש לו עוד כמה מאות קילומטר עד שיגיע אל מחוז חפצו.

מאמץ רב נדרש מהנהג שלא להירדם לנמנום קל, אך כשנזכר את מי הוא מסייע מיד התעורר ולחץ על דוושת הגז עד תומה. הן האדמו"ר רבי ישראל אביחצירא נוסע עימו, וכיצד יעצור כשהרב חרף נפשו לצאת בחום אל המדבר האין סופי על מנת לחזק יהודים?.

והנה לפתע שם לב שהמים שבמצנן של המנוע נגמרו, ואם ימשיך בנסיעה יתפוצץ המנוע, ורק נס יציל אותם באמצע המדבר הזה. מיד עצר את הרכב וניגש לבגאז' לחפש מים אך אין בנמצא. אפילו טיפה אחת.

מיד שאל האדמו"ר מדוע עצרו את הנסיעה? והנהג השיב שאין מים, ונגמרו המים במצנן של המנוע, ואם ימשיך בנסיעה יתפוצץ המנוע מחום. שקע הרב בהרהורים כמה דקות ואח"כ אמר; "בעוד מאתיים מטר יש נחל, תביא מים ונמשיך בנסיעה". השתומם הנהג לעצמו "אני מכיר את המדבר הזה טוב מאוד, ומאות פעמים עברתי כאן, ואין שום נחל באזור", אך חזקה עליו מצוותו של הבבא סאלי, והלך כמאתיים מטר, והנה נגלה לו מעיין מים זכים, ממש כמו נווה מדבר.

לקח הנהג מים ואמר למלווים של הרב שיש מעיין מים לא רחוק מכאן, הלכו להם ושטפו פניהם מהחום הרב, ואז חזר הנהג מהר למעיין וסימן לעצמו את המקום.

לאחר שהגיע לעיר ארפוד, נפרד הרב ממנו בשמחה. חזר הנהג למדבר וכשהגיע למקום שסימן חיפש את המעיין ולא מצא. כעבור זמן מה של חיפושים אמר לעצמו; "בטח משמים בראו את המעיין לצדיק כדי שלא יסבול במדבר, ועכשיו שאין צורך במעיין - הוא נעלם!". זיע"א.

לעילוי נשמת
משה בן יעקב ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

ברכה והצלחה
בריאות איתנה
וכל הישועות
לשרה בת אסתר
ולכל בני
משפחתה הי"ו

ברכה והצלחה
למירי ורפי
אסולין הי"ו יהיה
ה' בעזרם וחפץ
ידם יצלח.

שבת שלום ומבורך